Les empremtes esborrades

Autor: Andreu Mas
Data de publicació: 26-04-2013

L'Andreu Mas publica a Presència un article sobre les entitats dedicades a recuperar la història de Catalunya, encapçalades per INH

A Catalunya hi ha un nombre significatiu d'entitats dedicades a recuperar la història del país, algunes de les quals parteixen d'un nucli inicial de treball que es va escrostonar per qüestions personals i de procediment d'investigació. Malgrat la divisió, totes comparteixen un plantejament comú: Catalunya, a banda de l'espoli fiscal, ha estat sotmesa a un espoli històric, amb una diferència: dels diners que se'ns emporta cada any Espanya en podem seguir el rastre, però pot arribar a ser una missió impossible seguir el rastre d'allò que ens van manllevar fa segles en l'àmbit de la literatura o la història. Aquests historiadors irreductibles que denuncien que la descoberta d'Amèrica va ser catalana o que Cervantes en realitat era un Sirvent –per esmentar-ne dos exemples– han d'enfrontar-se, a més, a la desqualificació de part del seu gremi, que critica els seus mètodes, perquè no sempre s'ajusten a l'ortodòxia o perquè posen en dubte realitats que semblen immutables. Jordi Bilbeny, fundador de l'Institut Nova Història, és la cara més visible del que alguns consideren historiadors conspiranoics. El qualificatiu no el fa desistir de cercar les empremtes d'un passat que, diu, ha estat esborrat amb sistematització implacable. «La història és la memòria; no tindria sentit aconseguir un estat lliure desmemoriat. La gent ha de tenir la mentalitat oberta i recuperar la consciència que el seu passat ha estat ocultat».

Joaquim Ullan, president del Cercle Català d'Història, i Jordi Miravet, fundador de l'associació Memorial 1714, remarquen que cal «explicar allò que haurien de dir les nostres institucions: que la Generalitat no emana de la Constitució, que no estem lligats amb Espanya des de tota la vida sinó que ho estem des del 1714 per la força de les armes». Per Miravet, cal dir que «ens van abolir unes constitucions modernes, abans i avui, de gran actualitat».

Andreu Mas